

ADVENTNÍ BRÁNA VÍRY

Námět pro adventní dobu s dětmi v roce 2012

Základním motivem pro náš letošní námět je „brána víry“. Tento motiv je inspirován apoštolským listem Porta fidei (Brána víry), vydaným papežem Benediktem XVI. k vyhlášení Roku víry, který právě prožíváme. Naše adventní brána víry bude mít čtyři samostatně otevíratelné části odpovídající čtyřem adventním neděním liturgického cyklu C. Každá část brány poukazuje na jeden postoj víry – jednu základní ctnost – vycházející z liturgických textů dané neděle. Námět se zaměřuje na děti školního věku, obohatí však i dospělé.

Cíl: Smyslem tohoto programu je prožít ve farnosti společně s dětmi advent jako dobu, během níž ve světle víry znovu objevujeme Ježíše Krista, který přišel, aby se stal pravým světlem pro nás a pro celý svět. Účastníci katechezí jsou vedeni k tomu, aby nebyli jen pasivními příjemci radostné zvěsti o Ježíšově narození, ale měli také sami podíl na šíření „světla“ – dobra, lásky a radosti.

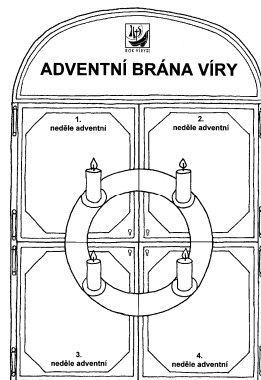
Způsob provedení: Podle obrázku vytvoříme bránu, kterou překreslíme na velký tvrdý karton (velikost alespoň A1), nebo ji v nějakém kopírovacím centru necháme na velký karton vytisknout. Karton můžeme ještě podlepit lepenkou, aby brána a její otevíratelná křídla byla pevná. Bránu můžeme vybarvit či polepit samolepicí tapetou (např. vzor dřevo). Křídla brány nastříháme nebo nařizneme modelářským nožem tak, aby se dala otevírat. Pokud bránu použijeme pro katechezi při bohoslužbách s dětmi, umístíme ji na vhodné místo v kostele – na stojan, nástěnku apod. Děti budou sledovat, jak se jednotlivé části brány postupně otevírají, až na konci adventu bude brána otevřena dokořán.

Kromě venkovní části brány potřebujeme ještě podklad, který bude vidět, až se křídla brány otevřou. Rozměr podkladu bude odpovídat čtyřem otevíracím křídly brány. Barva podkladu je tmavě modrá, čehož docílíme např. pokrytím podložky tmavě modrým krepovým papírem. Tmavá barva symbolizuje svět, který je ještě ve tmě a očekává Vykupitele.

Uprostřed tmavého podkladu jemně nakreslíme kruh, jehož velikost bude zhruba kopírovat velikost adventního věnce, jenž je nakreslen na venkovní části brány. Kolem kruhu budou děti dolepovat papírové svíce, které obdrží, když přijdou na bohoslužbu. Světlo svíce symbolizuje jakoukoliv jejich snahu, která přináší „světlo“. Uvědomujeme si, že každý den přijímáme Boží lásku, a chceme ji předávat dál. Víra se projevuje skutky lásky (srov. Jak 2,14-18). Doprostřed kruhu, který zůstává prozatím prázdný, pak v závěru adventu nebo raději o slavnosti Narození Páně umístíme obraz narozeného Ježíše, který je tím pravým „světlem světa“ (srov. např. Jan 1,1-18), od něhož naše víra pochází (srov. Žid 12,2). Obraz narozeného Ježíše můžeme příp. nahradit betlémskou hvězdou.

Na vnitřní křídlo otevřené brány můžeme ke každé neděli nalepit symbolický obrázek a napsat shrnující citát – poselství pro daný týden.

Pomůcky: Poté, co připravíme kompletní otevíratelnou a podlepenou bránu, potřebujeme na každý adventní týden (každou neděli):

- pro každé dítě papírovou svíčku k dolepení na tmavou část otevřené brány. Tak se postupně tma rozjasní a uprostřed vznikne místo pro Ježíše, od něhož naše víra pochází a který přišel jako „světlo světa“.
- jeden symbolický předmět (budík, kámen, jablko a srdce), nebo jeho obrázek;
- čtyři klíče k otevření jednotlivých částí brány; klíče symbolizují čtyři základní ctnosti: moudrost, spravedlnost, mírnost a statečnost (viz *KKC 1805*); názvy těchto ctností mohou být napsány na klíčích z papíru;
- katecheze můžeme osvěžit písní, která se k otevírání brány velmi dobře hodí – např. Otevřete brány Vykupiteli (*Hosana I, č. 178*) nebo Připravujte cestu (*Hosana I, č. 214*).

1. neděle adventní:

Klíč: MOUDROST

Biblické poselství: Bděte a modlete se! (srov. *Lk 21,25-28.34-36*)

Předmět: Budík

Podnět k promluvě: Kněz/katecheta vezme klíč s nápisem MOUDROST a otevře první část brány. Na vnitřní straně otevřeného křídla brány se objeví nápis „Bděte a modlete se“ a obrázek budíku. Varianta: obrázek nemusí být, stačí skutečný budík.

Otevřeli jsme první část adventní brány víry. Dnešní evangelium hovoří o tom, že je potřeba, abychom byli připraveni na nejdůležitější setkání v našem životě: na setkání s Pánem Ježíšem. Představte si, že nás čeká něco důležitého, co nechceme zmeškat. Co by to mohlo být? Děti samy jmenují: vlak, letadlo, divadlo... Abychom to nepromeškali, natáhneme si *budík* (ukázat buď opravdový budík, nebo jen obrázek).

Mnohem důležitější než tato různá setkání je setkání s Ježíšem. Evangelium nám připomíná, že život každého člověka jednou skončí. Nikdo neví, kdy to bude. Tohoto setkání se nemusíme bát, protože Ježíš nás má rád, ale máme být na ně připraveni, stejně jako se připravujeme na různé jiné situace v životě. Jak se třeba připravujeme, když chceme uvařit dobrý oběd, chce někdo postavit dům, když chceme jet na výlet nebo na dovolenou, když se někdo chce stát lékařem, když má přijít milá návštěva?

Na setkání s Bohem se nejlépe připravujeme modlitbou. Kdo se modlí, ten je *moudrý*, protože nespolehá jen na sebe, ale na Boha. Kdo má víru v Boha, ten se modlí, protože modlitbou se s Bohem spojuje, radí se s ním, odpovídá na jeho volání, děkuje mu. Modlitba není odříkávání naučených slov, ale život s Bohem. Kdo se modlí, setkává se s Bohem stále, a proto setkání na konci života nebude pro něj něčím nečekaným.

Na znamení, že chceme být moudří a setkávat se s Bohem v modlitbě, dáme svou papírovou svíčku do tmavé plochy v první čtvrtině otevřené brány. Modlitba rozsvítí nejen naše srdce, ale i naše okolí.

Podnět pro první týden adventu: Kdo věří v Boha, má pro něj čas a modlí se.

2. neděle adventní

Klíč: MÍRNOTA (ROZVÁŽNOST)

Biblické poselství: Připravte cestu Pánu! (srov. *Lk 3,1-6*)

Předmět: Kámen

Podnět k promluvě: Klíčem MÍRNOST otevřeme druhou část brány víry. Připomeneme, že se v letošním roce zamýšlíme nad tím, co je to víra a jak se projevuje v našem životě. Jeden z takových projevů víry je *mírnost*. Je to zvláštní slovo, které si musíme vysvětlit. Mírnost neznamena, že je někdo nevýrazný, neprůbojný, nijaký. Mírnost se někdy označuje také jako vyváženost, rozvážnost, střídmost a umírněnost. Kdo má ctnost mírnosti, je člověkem, na kterého se můžeme spolehnout. Ví, co chce, a jde pevně svou cestou, i když není jednoduchá. Nemění rychle své názory a své chování. Chová se rozumně. Ve všem „zná míru“.

V evangeliu jsme slyšeli o tom, jak přišel Jan Křtitel a volal: „Připravte cestu Pánu, vyrovnejte mu stezky! Každé údolí ať je zasypáno, každá hora ať se srovná, co je hrboilaté, ať se uhladí!“ Máme to stručně napsáno na otevřeném křídle druhé části brány. Cesta, kterou máme připravovat, není někde venku, ale je v našem srdci. Bůh chce přijít do srdce každého člověka, aby ho mohl zachránit. Na této cestě se mohou objevovat překážky – jsou třeba jako tento *kámen* (ukázat kámen). Takovým kamenem mohou být naše špatné sklony a hříchy. Třeba hádky, zlá slova, hněv, lenost, neplnění povinností, závidění, neochota pomáhat, neochota uskromnit se a rozdělit, povýšenost atd. Víte, že když se nějaká situace vyřeší, když se třeba s někým smíříme, něco dobře dopadne, tak řekneme: „To mi spadl kámen ze srdce.“

Jak tedy můžeme mít *mírnost/rozvážnost* a připravovat pro Boha cestu ve svém srdci? Když se nám něco nepovede, když něco pokazíme nebo zaviníme, můžeme se omluvit a poprosit Boha (i lidi) o odpuštění. Je to jako když z cesty odstraníme kámen.

Na znamení toho, že chceme Pánu připravovat cestu a odstraňovat „kameny“ (hříchy), dáme svou papírovou svíčku na tmavý podklad do druhé části otevřené brány. Ochota změnit se „posvítí“ na cestu nejen nám, ale i ostatním (rodina, kamarádi).

Podnět pro druhý týden adventu: Kdo věří v Boha, odevzdává mu své hříchy a je ochoten se změnit.

3. neděle adventní

Klíč: SPRAVEDLNOST

Biblické poselství: Dělte se s druhými! (srov. Lk 3,10-18)

Předmět: Jablko

Podnět k promluvě: Třetí část brány víry otevřeme klíčem SPRAVEDLNOST. Co je to spravedlnost? Podle našeho současného smýšlení je to „fifty fifty“ – já ti dám, ty mi to oplatíš, nebo naopak. Ale to není spravedlnost v biblickém chápání! Víme, že o mnoha biblických osobách je v Písmu svatém napsáno, že to byl „muž spravedlivý“ – například svatý Josef, snoubenec Panny Marie. Nejvyšší spravedlivý je Bůh, a tomu přece nemůžeme nikdy oplatit to, co nám dává. Biblická spravedlnost je spíš pravdivost, přímost, zbožnost, opravdovost.

V evangeliu jsme slyšeli, jak se lidé ptali Jana Křtitele: „Co máme dělat?“ Jan každému poradil něco jiného, podle jeho možností: „Kdo má dvoje šaty, ať se rozdělí s tím, kdo nemá žádné. Kdo má něco k jídlu, ať jedná stejně.“ Poradil i celníkům a vojákům. Nám by Jan Křtitel možná řekl: „Dělejte dobře své povinnosti a nehleďte jen na vlastní prospěch, ale všimněte si, co kdo potřebuje.“ Jako symbol pro tuto neděli jsme vybrali *jablko* (kněz/katecheta ho ukáže a rozdělí napůl). O co všechno se můžeme s druhými

dělit? Děti jmenují a kněz/katecheta jim v tom pomůže (jídlo, šaty, práce, zkušenosti, nápady, čas! ...).

Na znamení toho, že chceme být *spravedliví*, dáme svou svíčku/plamínek na tmavý podklad do třetí části otevřené brány. Naše ochota dělat poctivě své povinnosti, rozdělit se a pomoci druhým „rozsvítí“ náš život i naše okolí.

Podnět pro třetí týden adventu: Kdo věří v Boha, dobře plní své povinnosti, dokáže se rozdělit, pomáhat a být ohleduplný.

4. neděle adventní

Klíč: STATEČNOST

Biblické poselství: Důvěřujte Bohu celým srdcem! (*srov. Lk 1,39-45*)

Předmět: Srdce (polštářek ve tvaru srdce nebo srdce vystřižené z papíru)

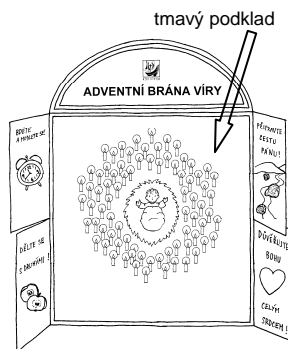
Podnět k promluvě: Čtvrtou část brány víry otevřeme klíčem STATEČNOST. Opět připomeneme, že se zamýšlíme nad postoji věřícího člověka, protože prožíváme Rok víry. Co je to statečnost? Kdo je statečný? Je ten, kdo věří v Boha, statečný?

Pokud jde o víru, neexistuje asi statečnější osoba než Panna Maria. A právě o ní jsme slyšeli v evangeliu této neděle. Maria měla jiné plány, ale když přišel archanděl Gabriel a zeptal se jí, zda se chce stát matkou Božího Syna, řekla: „Kéž se mi stane, co chce Bůh.“ Maria věděla, že to nebude lehké. Hrozila jí dokonce smrt, ale ona Bohu zcela důvěřovala. Její srdce se na Boha spolehlo. Proto máme pro čtvrtou adventní neděli symbol *srdce*.

Maria navštívila svou příbuznou Alžbětu, a ta ji za její víru pochválila: „Blahoslavená, která jsi uvěřila, že se splní to, co ti bylo řečeno do Pána!“

Kdo věří v Boha a má v něj důvěru, jeho srdce je statečné. Ať se děje cokoli, nezapomíná, že Bůh ho má rád a chce pro něj to nejlepší. Na znamení toho, že chceme mít statečnou víru, dáme svou svíčku na tmavý podklad do čtvrté části otevřené brány.

Podnět pro čtvrtý týden adventu: Kdo věří v Boha celým srdcem, ten mu důvěřuje a šíří kolem sebe radost (jako když Maria navštívila Alžbětu).

ilustrační obrázek

Boží hod vánoční

Tmavý papír se během adventu rozsvítí. Rozsvítí ho naše víra. Světlo, které přinášíme, je však jen odleskem pravého světla, které přišlo na svět – narozeného Ježíše. Doprostřed do otevřené brány umístíme obrázek Ježíše s nápisem: „Já jsem světlo světa.“

Vydává © Biskupství brněnské, Diecézní katechetické centrum,
jako adventní přílohu Katechetického věstníku č. 4/2012-13, listopad 2012.

Námět: Marie Špačková a Jitka Šebková. Obrázky: Iva Fukalová.

Tento text a potřebné další obrázky a instrukce najdete na <http://www.biskupstvi.cz/kc>

v rubrice [Pomůcky] – ikona [Advent].